

Naujos orientacijos kongresas

Deimantinė ateitininkijos sukaktis atšvęsta Čikagoje 1985 m. rugpiūčio 30 – rugsėjo 2 dienomis. Dalyvavo atstovai, svečiai bei viešnios ir suinteresuoti ateitininkai – apie 1000 asmenų. Sveikino Šv. Tėvas Jonas-Paulius II ir JAV prezidentas Ronald Reagan.

Pirmosios kongreso kregždės Čikagoje pasirodė rugpiūčio 30 d. Ateitininkų namuose (Lemonte) Po registracinių formalumų įvyko pirmasis posėdis, skirtas grynai organizaciniams reikalams. Padarė pranešimus Ateitininkų federacijos sąjungų valdybos: jaunučių, moksleivių, studentų ir sendraugių. Tenai pasireiškė ir naujos orientacijos idėjos veiklai. Visiems buvo aišku, kad ateitininkijos principai yra nesenantys, tačiau veiklos būdai keistini. Po

75-rių metų veiklos, ypač išėivijoje, reikia organizacinio, metodinio ir gal struktūrinio atsinaujinimo. P.vz. ateities veikla galėtų remtis ne tiek įprastinėmis kuopomis ar draugovėmis, kiek atskirų darbo sričių vienetais. Naujom idėjom svarstyti numatyta nepaprasta konferencija 1986 m. pavasarį ar vasarą.

Pirmasis vakaras

Rugpiūčio 30 vakaras buvo skirtas kongreso dalyvių susipažinimui. Jaunimo centro salė talpinanti apie 800 asmenų (su balkonu) buvo pilnutėlė kongreso dalyvių. Visi domėjosi menine programa – žodžio ir muzikos vakaru. Jį pradėjo Agnė Kižienė sveikinamuoju ir informaciniu žodžiu. Iš jos sužinojom, kad programoje negalės dalyvauti amerikiečių teatriniame gyvenime pasižymėję – Ingrida Blekytė ir Vytas Ruginis.

Visą programą atliko jaunimas. Vitas Laniauskas deklamavo B. Brazdžionio "Jaunystės vainiką", Saulius Kubilius skaitė savo eilėraščius ir deklamavo Kazio Bradūno kūrybos, Laima Šulaitytė-Day skaitė Antano Vaičiulaičio "Apie Vilniaus dulkę", smuikininkas Aras Lapinskas, akompanuojamas savo tėvo Da-

rius Lapinsko, pagrojo Kreislerio ir Monti kūrybų, solo dainavo Dalia Polikaitytė, akompanuojama Manigirdo Motekaičio, čelistas Marius G. Žulis, akompanuojamas Vido Neverausko, atliko Haydino kūrybos, kanklininkės Mirga ir Auksė Bankaitytės pateiktą Alfonso Mikulskio "Jaunystės žaismą".

Po pertraukos grupė jaunų aktorėjų (Vincas Olšauskas, Vitas Laniauskas, Laima Šulaitytė-Day, Viktoras Kadvilas) suvaidino Vinco Ramono ištrauką iš romano "Kryžiai". Režisavo Laima Lapinskienė, muziką paruošė Darius Lapinskas.

Po meninės programos vyko praeiginė dalis bei šokiai, kuriuose dalyvavo daugiausia jaunimas.

Vyskupo žodis

Rugpiūčio 31, šeštadienio rytą, Jaunimo centro koplyčioje susirinko pastovieji kongreso dalyviai Mišioms, kurias atnašavo vysk. P. Baltakis drauge su gausiu būriu kunigų. Savo pamoksle vyskupas trumpai priminė nueitą ateitininkų garbingą ir skausmingą kelią, pabrėždamas reikalą stiprinti religinį pradą ateitininkų gyvenime kaip atramą prieš viso-

kias neigiamas įtakas. Esą jaunimo domesys religijai didėja. Iš lietuvių jaunimo irgi jau girdėti balsų, kad ateitininkų stovyklose būtų daugiau dėmesio skiriama religijai, bent nemažiau kaip kitų sričių užsiėmimams.

Himnas su išraiškos judesiais

Oficialus kongreso atidarymas įvyko tuoj po Mišių Jaunimo centro salėje, kuri buvo pilnutėlė dalyvių – jaunučių, moksleivių, studentų ir sendraugių. Atidaromąjį žodį taręs kongreso rengėjų komisijos pirm. dr. J. Meškauskas, perdavė vadovavimą tarybos pirmininkui, einančiam Federacijos vado pareigas J. Polikaičiui. Pastarasis, taręs sveikinimo žodį, skatinantį ištikimybę, ateitininkų principams, pakvietė vėliavas į sceną, priminė didelį a.a. kunigo St. Ylos įnašą į ateitininkijos veiklą ir pradėjo ateitininkų himną. Jį giedant, kelios mergaitės judesiais ryškino idėjinius himno bruožus. Tai buvo naujas dalykas tokioje išvilmėje, paruoštas G. Čepaitytės.

Vyskupui V. Brizgiui perskaičius iniciaciją, buvo pakviestas prezidiumas: pirmininkais – A. Barzdukas, V. Kleiza, (Nukelta į 6-tą psl.)

Svečiai iš Brooklyno ir Brazilijos po Ateitininkų kongreso „Drauge“ Iš kairės Angelina Dirsytė-Tatarūnienė, vysk. Paulius Baltakis, Audris Paulo Tatarūnas, Ona Dirsytė-Coralon, Ana Paula Tatarūnaitė ir juos atlydėjęs buvęs Ateitininkų federacijos vadas dr. Petras Kisielius. Svečiai iš Brazilijos atstovavo ateitininkams kongrese.

SEMANARIO MŪSŲ LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Metinė prenumerata Brazilijoje Cr\$. 60.000

Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 35 Dol.

Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikon: 60 Dol.

GARBĖS PRENUMERATORIUS Cr\$. 120.000

Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anúncios) mokami už skilties (Coluna) centimetrą Cr\$. 5.000

Už skelbimų kalbą ir turinį Redakcija neatsako. Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija taisy bei tvarko savo nuožiūra.

Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėjų nuomonę.

Cekius, perlaidas ir administracinius laiškus rašyti FRANCESCO GAVĖNAS ar PETRAS RUKŠYS vardu.

Rua Juatindiba, 28 Parque da Moóca - CEP. 03124

São Paulo - Brasil

Diretor Responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS

Administrador: PETRAS RUKŠYS

Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

Atskiro numerio kaina Cr\$. 1.500

Į P. Ameriką oro paštu: 45 Dol.

Į tolimus kraštus: 75 Dol.

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr\$. 100.000

Už skilties (Coluna) centimetrą Cr\$. 5.000

Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

Iš Lietuvos K. Bažnyčios Kronikos Nr. 66

IŠ KUN. SIGITO TAMKEVIČIAUS KALTIMAMOSIOS MEDŽIAGOS

(Pamokslas, pasakytas 1981 m. Alksnėnų bažnyčioje).

Kristus, siųsdamas apaštalus į pasaulį, davė jiems kai kurių nurodymų, kaip jie turi elgtis. Jėzus nurodė, kad pasaulis apaštalų svetingai nepriims, kad labai dažnai pasaulio vaikai bus kaip vilkai ir kad apaštalamis tų vilkų reikės saugotis – reikės būti gudriems kaip žalciams ir neklastingiems kaip balandžiams. Užbaigdamas nurodymus, Jėzus kalbėjo: "Nebijokite tu, kurie žudo kūną, o sielos negali užmušti, verčiau bijokite to, kuris ir kūną ir sielą gali pražudyti pragare".

Šiandien, birželio 22 d., daugelyje Lietuvos vietų ir kitur žmonės renkasi pagerbti aukas, nekaltas aukas. Vieni renkasi melstis už jas, kiti į ta progą organizuojamus įvairius minėjimus, – bet nesvarbu, kokia progą žmonės susirenka, svarbu, kad ta progą visi mąsto. Šiandien mes susirinkome, pirmiausia, melstis, už tris kunigus, kurie lygiai prieš keturiasdešimt metų, birželio 22 d., buvo žiauriai nukankinti. Daugelis iš jūsų tą istoriją žinote, galiu tik glaustai pakartoti.

1941 m. birželio 22 d. rytas. Į Lankeliškių klebonijos duris pasibeldė kareiviai, iš klebonijos išsivedė parapijos kleboną ir dar du kunigus, kurie buvo atvykę į svečius. Visus tris kunigus kareiviai nusivedė į Budavonės miškelį ir ten žiauriai nukankino. Vienas iš jų buvo Marijampolės Ryliškių Jono gimnazijos kapelionas Jonas PETRIKA. Kaip pasakoja Jį pažinusieji, jis tiesiog vadovavo gimnazijai, buvo reiklus, geras kapelionas. Antrasis iš nukankintų buvo Vilkaviškio Kunigų Seminarijos profesorius, kanonų daktaras, klierikų dvios tėvas Justinas DABRILA, turėjęs 36 m. amžiaus. Trečiasis – Lankeliškių parapijos klebonas – Vaclovas BALSYS, 30 metų amžiaus. Apie kankinimą pasakojama daug dalykų, kai kurie jų vieni kitiems prieštarauja. Šiandien liudininčių, kurie matė, o galbūt kurie net patys kankino, tikriausiai, nėra gyvųjų tarpe, tikėtina, kad jie net pabėgt nespėjo, nes čia pat girdėjosi vo-

kiečių mašinų užimas, skrido lėktuvai..., norint pasitraukti, reikėjo skubėti. Žiauriausiai buvo nukankintas Lankeliškių parapijos klebonas V. BALSYS, kiti du – mažiau kankinti, kadangi budeliai nespėjo, reikėjo skubėti, todėl nušalę pasitraukė. Tą dieną Lietuvoje buvo nukankinti ne tik šitie trys kunigai... Skarulių parapijoje buvo nušauti keturi kunigai... Šiandien mes mąstome už ką jie buvo nužudyti? Už nieką, tikrai beprotis galėjo pagalvoti, kad štai šitie kunigai kažkur prie savo namų, klebonijos, galėjo kariuomenei padaryti vienkia ar kitokią žalą. Tai galvoti galėjo tik beprotis, bet jie nebuvo bepročiai, jie buvo budeliai, o kunigai jiems buvo priešai, todėl juos nužudė, nukankino. Joks gyvulys taip nesielgia. Gyvulys savo priešą sudrasko tuoj pat; žmogus gali būti baisnis už gyvulį, prieš sudraskydamas, prieš nužudydamas, jis gėrasi kito kančia. Kas buvo tie budeliai? Mes šiandien susirinkome ne ieškoti jų vardų ir ne tautybę nustatyti: lietuviai jie, žydai, ar rusai. Mums ne tai rūpi. Mes čia atėjome ne keršto vedini ir ne sąskaitas suvedinėti, kaip šiandien yra įprasta... Ne tam susirinkome, kad išskaičiuotume anuos budelius, nustatytume jų spalvą, kaip jie atrodė – mums rūpi kas kita. Šiandien norėčiau su jumis pasidalinti mintimis, kaip atsiranda budeliai, kaip atsiranda tokie, kurie nužudė anuos tris kunigus, kurie, jei tik būtų galėję, būtų galėję, būtų šimtus nužudę, galbūt daugeliui būtų ir liežuvius ištraukę, nes ir tokių atsitikimų yra buvę. Kaip atsiranda budeliai? Man prisimena Nobelio premijos laureatas Aleksandras SOLŽENYČINAS. Vienoje savo knygoje jis rašo: "... ir aš galėjau būti toks, galėjau būti žiaurus, neteisingas, galėjau kankinti žmones, bet sąlygos man buvo kitokios, todėl aš ir netapau budeliu..." O kas žino, kas būtų buvę su mumis, jeigu mes visi, kurie čia susirinkome melstis ir kurie absoliučiai neturime neapykantos aniems budeliams, bet mums jų gaila kaip nelaimingų Dievo vaikų, būtume gimę, auge, gavę tokį auklėjimą, kokį jie gavo... Tikriausiai ne juos šiandien labiausiai reikia kaltinti, o visus tuos, kurie augina budelius. Daugelio tu, kurie 1941 metais buvo budeliais, gyvenimas buvo toks: vienas jų buvo komjaunolės motinos pagimdytas ir iš-

mestas. Apie tai rašo net mūsų spauda. Maždaug prieš dešimt metų buvo išleista knyga "Šeima ir meilė", ten rasime aprašyta, kad nė vienas rimtas vyras Rusijoje nenorėjo vesti komjaunolės, ieškodavo merginos, kuri niekur nebūtų įsirašiusi, nes komjaunolės visi laikė prostitutėmis, ten taip ir rašo, Daugelis tokių merginų po dvidešimt kart, susimetrikavo, o po to išsiskirdavo, pagimdydavo vaikus ir išmesdavo juos į gatvę. Tokie vaikai, jei nenumirdavo kur nors patvory, augdavo vaikų namuose, vėliau jie būdavo vadinami besprizornikais, už savo būvį jie kovodavo taip, kaip už jį kovoja vilkiukas ar tigriukas – vogdavo, plėšdavo žmones, žinoma juos gaudydavo, teisdavo, jų buvo pilni lageriai, ir nė visi jie lageriuose išmirė. Lietuviai po paskutinio karo atsidūrę lageriuose, kalėjimuose sutikdavo tuos daugiau į žvėris panašius žmones, jie vadinosi biatniaisiais, kitokiais vardais ir buvo piktesni už žvėris. Nužudyti žmogų, jam į kaktą įkalti vinį, nupjauti nosį, ausis – jiems nieko nereikė, netgi teikė malonumo. Ir tokiems besprizornikams, kai jie augdavo vaikų namuose, lankė mokyklą, buvo kalbama, kad kunigai yra baisūs, jie išnaudotojai, buržujai, apgavikai, visokios atplaišos. Į jaunas gyvenimo sugadintas širdis buvo liejami nuodai, neapykanta, tiems vadinamiesiems, klasiniams priešams. Vėliau daugelis jų vyrų, pas kuriuos su žiburiu nesurasi nei sąžinės, nei žmogiškumo buvo pašaukti į kariuomenę, į pirmąsias joes, todėl nereikia stebėtis, kad jie galėjo kankinti kitus, galėjo su žmonėmis pasielgti blogiau nei su gyvuliu; nereikia stebėtis jų elgesiu ir ne juos reikia kaltinti. Jeigu motinos mus būtų išmetusios į gatvę, jei mes būtume auge vaikų namuose, kur kartais trūkdavo duonos kėsnio, jeigu mus būtų auginusi gatvė, jei nuo mažens mums būtų sėjama neapykanta ir ta neapykanta mūsų širdyse būtų prigijusi, kas žino, kokie mes šiandien būtume, galbūt ir mes šiandien būtume budeliai, todėl ne tuos šiandien reikia kaltinti, kurie tą birželio 22 d. buvo žvėrys... Reikia susimąstyti, kas yra tie, kurie užaugina žvėris, išauklėja budelius, pagalvoti, ar ir mūsų dienomis nėra tokių, kurie lygiai taip pat, net nemirkteldami galėtų nukankinti kitą žmogų. Neretai girdime: Garliavoje už rublį užmušė žmogų, kitą už kelis rublius, atėję naktį, nukankino, ir tai tie, kurie mūsų dienomis lankė mokyklą... Šiandien Kaune prasidėjo teismas, bus teisama grupė nusikaltėlių, kurie ilgą laiką siautėjo, kankino kunigus, kitus žmones, ir tai jiems nesudarė jokio sunkumo, nes prieš akis buvo tik rublis, malonumas, tokį žmogų kaip gyvulį traukia tik jo polinkiai, jis gali viską padaryti, jis neturi jokios sąžinės, nejaučia jokios atsakomybės, jam prieš akis tik baimė – nepakliūti, o jei pakliūvai, nuteis, atsėdėsi ir grįžęs vėl galėsi tą patį daryti, kaip užauga tokie budeliai? Kelias paprastas. Pirmiausia žmogui yra sugriaunamas tikėjimas, nėra Dievo, nėra amžinybės, nėra jokios atsakomybės, lieka atsakomybė tik prieš žmones, kurios labai lengva išvengt – apsidairyk, kad nematyti milicininkas ir daryk ką nori. Šian-

FÁBRICA DE GUARDA - CHUVAS

Guarda Chuvos de todos os tipos, para homens, senhoras e crianças.

Mini-sombrinhas, tipo Italiano e Alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coelho Barradas, 104 - V. Prudente - Fone: 274-0677

Res.: 274-4886

CIRURGIÕES DENTISTAS

Dr. Jonas Niciporciukas

Dr. Paulo R. Niciporciukas

Rua Cap. Pacneco Chaves, 1206 - 10 and.

V. Prudente - Fone: 273-6696

dien mūsų vaikams ir jaunimui taip griaunamas tikėjimas. Gal tie, kurie griauna tikėjimą, nenori sugriaut sąžinės, bet sąžinė sugriūna, ir tai būna pirmas laiptelis, kylant į budelio karjerą. Kai sugriauamas tikėjimas, sugriūva pagarba žmogui. Tikėdami Dievą, į žmogų žiūri me kitomis akimis: kiekvienas žmogus, ar jis kunigas, ar gatvės šlavėjas, vaikelis ar senutė, — visi jie mūsų akyse yra Dievo vaikai, Kristaus broliai, už kiekvieną Kristus mirė ant kryžiaus. Lygiai tokiu pat žvilgsniu mes žiūrime ir į 1941 metų budelius. Jie yra Dievo vaikai, Kristus už juos mirė ant kryžiaus, Kristus juos myli begaline meile, ir, jei būtų reikėję tik už juos mirti ant kryžiaus, Kristus tikrai būtų miręs. Toks žmogus, iš kurio širdies išplėšiamas tikėjimas, į viską pradeda žiūrėti visai kitomis akimis, žmogus jam pasidaro daiktu. Daiktu, kuriuo jis gali pasinaudoti, daiktu, kurį gali sudaužyti, įmesti į purvą... Šiandien mes sutinkame daug žmonių, kurie į kitus žiūri kaip į daiktą ar net blogiau. Toks žmogus gali mylėti žunelį, kačiuką, gali pergyventi, jeigu pačiam ką nors skauda, bet tuo pačiu ramiausiai gali praeiti pro kenčiantį žmogų, nes žmogus jam niekas, daiktas. Kai dingsta pagarba, meilė kitam žmogui — tai jau būna antras laiptas į budelio karjerą. Trečias laiptas būna, kai žmogaus širdyje išugdoma neapykanta žmogui. Pokario metais atrodė, kad mokykla specialiai tam ir tiksliai tam įsteigta, kad žmonėse išugdyt neapykantą, kas pas mus daroma tik pokario metais, kitus buvo daroma jau nuo 1917 metų — iškelti kumščiai, nedovanosim, atkeršysim, tiksliai pasakyk, uždėk ant vieno ar kito žmogaus etiketą, pasakyk, kad jis yra tavo priešas, ir visi tie, kurių širdys uždegtos neapykanta, nemirkteldami eis žudyti. Sakykite, kas suskaičiuos šiandien mūsų tautiečius, mūsų jaunimo atstovus, kurių širdyse tos neapykantos jau yra įlieta, ir tik vienas Dievas žino, jei sudarytų tokios baisios sąlygos, kokios jos buvo 1941 metais, ar nepradėtų lietuvius žudyti lietuvį, lupti odą, pjautyti ausis ir nosis. Mes šiandien turime tūkstančius tokių budelių, su jais nesusitvarko milicija, teismai, jiems nėra nieko švento, jie absoliučiai nieko negerbia. Padarykime kai kurias išvadas. Didžiausi budeliai yra ne tie, kurie žudo, bet tie, kurie budelius paruošia. Jėzus Kristus sakė: "Nebijokite tų, kurie žudo kūną... Iš tikrųjų, tie trys kunigai už kuriuos šiandien meldžiamės, ką jie pralaimėjo? Nieko, jie pas Viešpatį kaip kankiniai ir mūsų tautos puošmena, juo labiau, kad viena kita nuotrūpa, atėjus iš anų metų, labai graži. Pasakojama, kad Lankeliškių klebonas kankinamas kreipėsi į budelius, prašė jų, sakydamas: "mane, kaip šitos parapijos šeiminingą, galite kankinti, bet anuos paleiskite, jie tiksliai buvo atvykę, jie tiksliai niekuo nekalti..." Kankinamas prašo, kad paleistų draugus, ar nepasikartojta pati scena, kai ir Kristus kreipėsi į kareivius sakydamas: "Leiskite apaštalam pasitraukti, ir tie pasitraukė. "Deja, šiuo atveju tie du kunigai pasitraukti negalėjo, pririšti prie medžių jie turėjo sulaukti tą mirtį, kurią pirmas sulaukė Lankeliškių klebonas. Didžiausi budeliai ne tie, kurie nužudo kūną, bet tie, kurie nužudo žmogaus dvasią. Mokytojas, kuris vaikelui sako: "Jei eisi į bažnyčią ir pirštą įdėsi į šventą vandenį, tai pirštas nupus, "yra didesnis budelis už 1941 metų budelius, jis ruošia budelius. Kiekvienas žurnalistas, kuris savo straipsniais skleidžia neapykantą, yra budelis, didesnis už anų metų budelius, jis griauna pagarbą žmogui

LIETUVIAI PASAULYJE

INŽ. A. RUDIS, JN.

Inž. Antanas Rudis, jn., dalyvavo septyniolikos ekonomistų ir pramonininkų priėmimo, prez. Reaganui lankantis Indijos valstijoje.

Inž. A. Rudis, jn., yra Rockwell Engineering Comp. prezidentas, Lietuvių Prekybos rūmų viceprezidentas, Lietuvių Katalikų Labdarių draugijos direktorius.

DAIL. A. ELSKUS

Dail. Albinas Elskus, žymus lietuvis vitražistas, sukūrė vitražus naujai katalikų bažnyčiai, pastatytai amerikietės šventosios E.A. Seton garbei, Shrub Oak, N.Y.

ISTORIKAS PREL. P. JATULIS

Istorikas prel. Paulius Jatulis, suredaguęs ir išleidęs „Žemaičių kodeksą“ I tomą (Codex Mednicensis), renka medžiagą antrajam Vatikano archyvuose. Jis paruošė ir dr. Z. Ivinskio „Rinktinių raštų“ II tomą, kuris jau spausdinamas Romoje.

JAUNOJO LAPINSKO REČITALIS

Birželio 30 d. Fine Arts rūmuose, Čikagoje, jaunas smuikininkas Aras Lapinskas davė savo rečitalį. Pianinu akompa-

ir sėja neapykantą, jis ruošia ateities budelius mūsų tautai. Kiekvienas, kuris nesiskaito su tiesa ir aplink save, nieko nebudamas, sėja melą, yra pats didžiausias budelis. Tokie labiausiai turėtų šiandien, šitą liūdną, skaudžią dieną susimąstyti. Mes susirinkome nepasmerkty, kurie šiandien sąmoningai ar nesąmoningai ruošia budelius, mes susirinkome pamąstyti, kad patys gyvenime nepakartotume kai kurių nedovanotųjų klaidų ir kad mokėtume vertinti tas vertybes, kurias iš tiesų vertinti reikia. Pagerbdami tris kunigus kankinius, kurie neįdavė savo tėvų žemės ir savo tėvų tikėjimo, prieš jų kapus, juos prisimindami ir už juos meldamiesi, ryžkimės saugoti tikėjimą kaip uolą, kuris vienintelis mums padeda išlikti žmonėmis, kuris, vienintelis mums padeda atleisti, mylėti, mylėti net tuos, kurie, atrodo, niekuo meilės nenusipelnė. Prie šitų kankinių kapo, pagerbdami jų atminimą, ryžkimės per visą savo gyvenimą skleisti meilę ir tik meilę, niekada nepalaikyti širdyje neapykantos. Visi tie, kurie galbūt šiandien mūsų nekenčia, tegul žino, kad niekada, jei ir turėtume galimybę, nebūsim me budeliais, mes jiems nosių, ausų nepjausysime ir į galvas, ir į rankas vinių nekalsime. Mea šito nedarysime, nes į juos žiūrime kaip į Dievo vaikus... Prie šitų kankinių kapo, pagerbdami jų atminimą, prisiminkime Išganytojo žodžius: "Nebijokime budelių, tikintis žmogus niekada begali bijoti budelio, to, kuris gali jam atimti gyvybę, laisvę, kuris gali jam vienokiu ar kitokiu būdu sugadinti žemišką gyvenimą. Ryžkimės niekada, nei mokyklos suole, nei darbovietėje, nei kur kitur, kur sutiksime didesnį ar mažesnį budelį, kuris mums sakys, kad štai tau bus sugadintas gyvenimas, jų nebijoti. Ir kartu ryžkimės bijoti visų, kurie gali ne tik mūsų kūną, bet ir mūsų sielą nužudyti. Jų reikia bijoti. Čia pats Išganytojas nurodė: "...bijokite to, kuris, gali ir kūną, ir sielą pražudyti pragare". Amen.

navo jo tėvas kompozitorius Darius Lapinskas.

Aras Lapinskas dar tėra tik trylikos metų amžiaus. Šiomet baigė Morgan Park akademijos 8 skyrius, o rudenį pradės lankyti tos pačios akademijos aukštesnę mokyklą.

MEDALIS A. GYLIENEI

Washingtono valstijoje kasmet skelbiama savaitė prisiminti ir pagerbti nacių aukas. Minėjimo metu pagerbiami ir žydus gelbėję asmenys. Jiems įteikiami specialūs medaliai. Šiais metais buvo įteikti keturi medaliai, kurių vienas skirtas Aleksandrai Gylienei. Ji karo metu Lietuvoje savo namuose buvo priglaudusi tris žydų šeimas. Medalis pavadintas sovietų nukankinto švedo diplomato R. Wellenbergo vardu, kuris Budapešte išgelbėjo apie 100 tūkstančių žydų, padėdamas jiems išvykti iš Vengrijos. Karo pabaigoje sovietai diplomata suėmė ir išvežė į Rusiją, kur jis dingo be žinios.

PROF. DR. J. KAVALIŪNAITĖ

Prof. dr. Jolita Kavaliūnaitė, prancūzų kalbos ir literatūros dėstytoja Akrono universitete, Ohio, buvo nuvykusi į prancūzų istorijos kolonijų draugijos suvažiavimą skaityti paskaitos „Kolonistai ir jų vergai prancūzų Karibų jūros salų literatūroje“.

DR. J. GAILIAUS LAIŠKAS

Plačiai skaitomas Romos dienraštis „Il Giornale d'Italia“ paminėjo Lietuvos pavergimo sukaktį. Ją priminė laišku redakcijai Romoje gyvenantis lietuvis dr. Juozas Gailius.

O. MILAŠIAUS DOKUMENTŲ RINKINYS

Prancūzijoje ruošiamas spaudai buvusio Lietuvos atstovo Paryžiuje Oskaro Milašiaus diplomatinių dokumentų rinkinys. Dokumentai apie nepriklausomybę atstausios Lietuvos teisių gynybą Versalio taikos konferencijoje ir vėliau kituose tarptautiniuose forumuose, Lietuvos sostinės Vilniaus problemą ir kitus klausimus. Tai svarbi Lietuvą liečianti istorinė ir politinė dokumentinė medžiaga. Dr. Broniaus Kaslo pastangų dėka, Oskaro Milašiaus diplomatinių dokumentų rinkinį Paryžiuje išleis viena prancūzų leidykla.

AUKA PRISIDĖK PRIE LIETUVIŠKOS SPAUDOS IŠLAIKYMO

RESTORANAS

VIKTORAS LUKAVIČIUS
Savininkas

Lietuviški ir europietiški valgiai
MALONUS PATARNAVIMAS
Rua Espírito Santo, 118 - Tel. 441.6848
SÃO CAETANO DO SUL

Dr. Petras Mačiulis

ŽVILGSNIS Į PRAEITĮ SOVIETŲ RUSIJOS ULTIMATUMAS LIETUVAI

(Tęsinys iš 34 numerio)

KRĖVĖ KERTA TIESIAI

"Klausydamas aš negalėjau nusivokti, kokį tikslą turi Molotovas, visa tai dėstydamas. Ar panorėjo paskaičiuoti man Lietuvos ir kitų Pabaltijo valstybių apkaltinimo aktą, ar šiuo savo pasisakymu apdumti akis ir nukreipti dėmesį nuo klausimų, kurie galėjo jam būti nemalonūs.

Ir tikrai buvau ištrenktas iš vagos ir negalėjau ant greitųjų susigriebti, kokių būdu nukreipti mūsų pasikalbėjimą į man rūpimus klausimus, dėl kurių čion atvykau.

Nesame atsakingi nei už vidaus, nei už už vidaus, nei už užsienio Smetonos politiką, kuria beveik visi Lietuvos gyventojai nebuvo patenkinti, — pradėjau dabar aš kalbėti. — Tik aš asmeniškai imu bijoti, kad greitu laiku mūsų liaudis ims gailėtis tų laikų, kada Smetona valdė kraštą, jei dalykai Lietuvoje ir toliau riedės ta pačia linkme kaip iki šiol...

— Mes žinome, kad tamsta esi populiarus liaudyje, — nutraukė mano pareiškimą Molotovas. — Turite stengtis, kad liaudis ir toliau jumis pasitikėtų...

— Taip, iš dalies buvau populiarus, galėčiau tamstai pasakyti. Bet iš to populiarumo maža kas beliko, ir bijau, kad greitu laiku nieko nebeliks. Šiandien yra griunama Lietuvos liaudies gerovė, griunama santvarka, tiek ūkinė, tiek teisinė, į kurią gyventojai įprato ir kurią labai brangi. To griovimo mes sustabdyti negalim, neturim nei jėgų nei priemonių, o visa atsakomybė liaudies akyse krinta ant mūsų. Liaudis dar tiki Maskvos pareiškimu, kad niekas nesikėsins kištis į Lietuvos vidaus reikalus, ir nežino, kad vyriausybė šiaandien yra bejėgė...

— Kas jums kliudo kovoti su tais, kurie griovimu nusikalsta? — vėl įsikūso Molotovas. — Bauskite juos.

— Turėtume tada bausti jūsų pareigūnus iš atstovybės, kurie be atodairos varo griovimo propagandą ir kelia krašte didžiausią nerimą, ypač

ūkininkų tarpe. Turėtume bausti jūsų karininkus, kurie savo tiesioginiais reikalavimais ir grėsinimais demoralizuoja mūsų įstaigas ir jose dirbančius pareigūnus.

— Mes tokio potvarkio nedavėm, — susiraukė Molotovas.

— Todėl ir prašiau mane priimti, kad išaiškčiau dabartinę padėtį. Aš nė vienos valandėlės neabejojau gerais SSSR vyriausybės norais. Juk suprantu, kad ne tik mūsų, bet ir jūsų reikalas, kad Lietuvos ūkio našumas nesumažėtų, atbulai, kad jis dar padidėtų, ir kad Lietuva ir toliau galėtų eiti be didesnių sunkumų, savo pareigas jūsų įguly maitinimo atžvilgiu, — ėmiau aiškintis. — Lietuvos gyventojų gerovė yra pasiekusi aukšto lygio, ūkinis krašto gyvenimas buvo tvarkomas taip, kad būtų pašalinti tarpininkai tarp gamintojų ir vartotojų. Tuo buvo pasiekta aukštesnis atlyginimas gamintojui už jo darbą ir žymiai pigesnės kainos tų gaminių vartotojui, nes atkrito tarpininkų uždarbis. Eksportas buvo visuomet aktyvus ir žymiai viršijo imperiją. Visa tai davė galimybės išlaikyti tinkamoje aukštumoje Lietuvos valiutą, kuri per savo laiką ne tik nenukrito, bet nebuvo netgi pasvirusi...

LIETUVA VERTESNĖ UŽ UKRAINĄ

Molotovas, matyt, susidomėjo ir klausėsi atidžiai.

— Mums jau buvo pranešta, kad jūsų ūkinės organizacijos veikia laikrodžio tikslumu, be sutrikimų. Mums tai buvo beveik netikėta — pastebi Molotovas. — Mūsų kariškoji vadovybė tiesiog sužavėta jūsų ūkiniu organizacijų veiklos tikslumu.

Jis negalys abejoti oficialiais daviniais, bet jį tiesiog stebina Lietuvos ūkio našumas, — kalbėjo toliau Molotovas. — Ji pagamina ir eksportuoja daugiau negu didelė ir turtinga Ukraina. Ne jų išskaičiavimas griauti tokią tobulą ūkinę organizaciją. Atbulai, jie gyvai suinteresuoti josios palaikymu tinkamoje aukštumoje. Kištis į Lietuvos vidaus reikalus ir tuo kišimusi kenkti krašto ūkinei santvarkai jų pareigūnai nėra gavę

nurodymų. Todėl Molotovas manęs, kad visi nesusipratimai kyla ne iš blogos valios, bet iš skirtingų ūkiniu ir socialinių santvarkų Lietuvoje ir tarybinių respublikų sąjungoje.

— Mes tikim ir su mumis visa mūsų tauta tiki, kad dabartinė padėtis Lietuvoje yra tik laikino pobūdžio ir neužsitęs per ilgai — atsakiau į Molotovo išvedžiojimus. — Norėčiau manyti, kad jums būtų tikslingiau pamėginti priversti savo įguly vadus Lietuvoje labiau derintis su mūsų santvarka, su mūsų sąlygomis ir liaudies nusiteikimu bei tautos psichologija.

MOLOTOVAS PAGALIAU SAVE ATIDENGIA

"Molotovas kurį laiką nieko man nesakė. Nuleidęs galvą, braižė kažką ant lapo, kuris gulėjo po jo ranka

— Tamsta, p. ministeri, provokuoji mano atvirumą — pakėlęs galvą ir pažvelgęs į mane, prabilo Molotovas, — Verčiame mane pasakyti, ko visai dabar nenorėjau sakyti. Taigi kalbėsime visai atvirai, be sentimentalumų, kurių jau visau užtenka. Tu rite pagaliau realiai pažvelgti tikreny bei į akis ir SUPRASTI, KAD ATSKIROS MAŽOS VALSTYBĖS TURĖS ATEITYJE VISOS IŠNYKTI. Jūsų Lietuva, kaip ir kitos Pabaltijo valstybės, neišskiriant ir Suomijos, turės įsijungti į garbingą tarybinių respublikų šeimą. Turėtumėt todėl jau dabar paruošti Lietuvos liaudį tarybinei santvarkai, kuri ateityje bus visur, visoje Europoje bus įgyvendinta, vienur anksčiau, kaip Pabaltijo valstybės, kitur vėliau.

— Kai tik šie dalykai paaiškės, mūsų liaudyje kils didžiausias sumišimas, gal net ginkluotas pasipriešinimas, — ėmiau kalbėti patsai nesusivokdamas, ką kalbu. — Vokiečių vyriausybė, be abejo, tuo pasinaudos, nes ji nepakęs, kad tarybinė santvarka įsi galėtų Vokietijos pasienyje.

— Vokiečiai prapijo Pabaltijo kraštų okupaciją, nepaspringę, turės suvirškinti ir jų inkorporaciją — atsikirto Molotovas.

— Perdaug jie dabar turi sunkumų Vakaruose, kad dar panorėtų karo su galingąja tarybinių respublikų sąjunga. Vėl gi nenuslėpsiu nuo tamsos, kad šiais laikais jau esame su jais susitarę. Apie tai draugas Stalinas yra pasakes ir jūsų buvusiam mi

Dra. HELGA HERING

MÉDICA — GYDYTOJA
HOMENS SENHORAS CRIANÇAS
Rua Quartim Barbosa, 6 — B. do Limão
Fone: 265-7590
De 2a a 6a. das 8 às 12 hs. e das 14 às 18 hs.
KALBAMA LIETUVIŠKAI

ADVOCACIA E IMÓVEIS

EDSON DEOMKINAS

Direito CIVIL - Dir. CRIMINAL

COMPAS - VENDAS -

Direito TRABALISTA

FONE: 449-4379 ADMINISTRAÇÃO DE BENS

Av. Novo Horizonte, 213 - Conj. 2 - Vila Sacadura Cabral - S. André

nisteriui pirmininkui ir užsienio reikalų ministeriui, kai jie buvo pas mus apsilankę dėl kilusių nesusipratimų su mūsų įguly kareiviais. (Čia tenka pastebėti, kad A. Merkio atsilankymo metu Kremliuje birželio 7, 9 ir 11 jis visai nesusitiko su Stalynu, o taip pat jo nematė ir J. Urbšys. Molotovas, matyti, sąmoningai įterpė Stalino vardą, kad visam reikalui pridėtų daugiau svorio ir sudarytų didesnį įspūdį P.M.)

— AMERIKA TEKS VISIEMS NUSIVILTI, — SAKO MOLOTOVAS.

— Tamsta nemanai, p. komisare, kad Vakarų Europai, kovojančiai su vokiečių užmažiomis, gali ateiti į pagalbą Jungtinės Amerikos Valstijos su savo neribota medžiagine ir technine galia. Toji valstybė, kaip žinoma, jau vieną kartą yra išgelbėjusi Vakarų Europą su jos santvarka. Nemanau, kad jvykiai negali pasikartoti...

— Visai teisingai tamsta, p. ministere, pastebėjai, — pabrėžė Molotovas.

— Gerai žinome, kad JAV nori įsijungti į šį karą ir visais būdais tą įsijungimą provokuoja. Nesutikim, kad mums pasiseks įkalbėti mūsų tariamus draugus nepasiduoti tai provokacijai, bet mūsų tai nebaugina. Mes geriau pažįstame tą kraštą, negu tie, kurie jį valdo.

Gavęs iš Krévės neigiamą atsakymą į klausimą, ar jis yra buvęs Amerikoje, Molotovas toliau porinęs...

Vadinasi, neturite supratimo, kas yra tojo palaida bala, kuri vadinasi Jungtinės Šiaurės Amerikos Valstijos. Amerikos žurnalistai ir išpažintieji rašytojai gudrūs mulkinti gražiais žodžiais kitus ir save, kada kalba apie savo kraštą. Bet jais tikėti netenka. Nors ten kalbama apie humanizmą, laisvę, lygybę, demokratizmą, bet visa tai šlykščiausias vaidmainiavimas, taip charakteringas anglosaksų žmonėms. Ten kiekviename žingsnyje bažnyčia, bet neatsižvelgiant į tai, nėra kito materiališkesnio pasaulio, kuriame vertinamas tik pinigas ir pinigai... Ten kiekvienas pareigūnas, nuo paprasto policininko iki prezidento, yra visuomet pasiryžęs apsirikti ir suklysti, jei tasai paklydimas padidina jo einamą sąskaitą banke. Mes — ne stačiokiški vokiečiai, pasitikėjim vien kumščiu. Mes rasim būdus padėti Jungtinių Valstijų politikos vairuotojams paklysti, kai tas jų paklydimas bus mums naudingas. Todėl jų įsijungimas į karą mūsų visai nebaugina. Visi, kurie deda į juos viltis, turės skaudžiai nusivilti.

Atsisveikindamas su Molotovu, V. Krėvė pasakęs:

Juozas Vaišnys, S.J.

AR MES TĖVAI KALTI, KAD VAIKAI GERIA?

Statistikos sako, kad dabar tarp jaunimo šiek tiek sumažėjęs narkotikų vartojimas, bet labai plinta alkoholizmas. Teko girdėti, kad net šeštadienio rytą į liuanistinę mokyklą atėję vaikai kartais jau atsiduoda alkoholiu. Kas čia kaltas? Aplinka? Taip, turbūt aplinka, bet ne ta "tolimoji" aplinka, o pati arčiausioji — šeima. Ar jaunimas ne iš vyresniųjų išmoksta gerti? Ar ne mūsų baliukai čia kartais gali būti kalti? Pasisvečiuoti, pasilinksinti yra gera, bet tuos savo pasisvečiavimus mes turėtume šiek tiek labiau sukultūrinti.

Jeigu svečiuose nebūs įvairių rūšių degtinės, tai kai kam atrodo, kad nebus nei draugiškumo, nei geros nuotaikos, nei linksmumo. Tad ir pilama svečiams stikliukas po stikliuko, nors jie ir kažkaip stengtųsi atsisakinėti. Ar tai lietuviškas vaišingumas? Ne, tai yra sadizmas. Per didelis alkoholio vartojimas kiekvienam kenkia, bet yra žmonių, kurie apserga net nuo poros stikliukų. Yra žmonių, kurių skrandis nepakelia alkoholio, kurie po tokio svečiavimosi turi sirgti.

O kaip su gera nuotaika? Ar alkoholis ją sukelia? Žinoma, po kokios penkiolikos minučių visi pradeda garsiau kalbėti, linksmiau juoktis, vikriau judėti. Bet jeigu praeis dar pusvalandis ar valanda, tai kalbos virs nesąmonių tauškimu, neskoningais juokais ir dainuškėmis. Seilėtomis lūpomis ir nuo degtinės bei prakaito sudrėkusiais veidais vyrai pradeda, meilikaotis prie svetimų žmonių, iki alkoholis arba kitos žmonos vyro kumštis juos suguldo po stalu. Gal tai yra šiek tiek perdėta, bet vis dėlto tokių scenų pasitaiko. Į svečius einama pabendrauti,

— Komisaro žodžiai manęs neįtikino. Kaip pasiels mano kolegų vyriausybę, aš nežinau. Aš asmeniškai manau, jog neturiu teisės pasilikti ilgiau Lietuvos vyriausybės prašyme, nes suklydau, pasitikėdamas tarybinės vyriausybės pažadais, kad jos ginkluotos jėgos atėjo į Lietuvą tik apsaugoti josios neutraliteto, bet ne tam, kad kištųsi į vidaus gyvenimą. Suklydau pasitikėdamas ir todėl, turiu padaryti iš to atatinamą išvadą. Be to, nenoriu dalyvauti Lietuvos nepriklausomybės pakasynuose...

Liepos mėn. buvo praveisti po raudonarmiečių durtuvais vadinamieji "liaudies rinkimai" su vienu komunistiniu sąrašu, o taip suklijuotas "seimas" priėmė Maskvoje paruoštą įsijungimą į Sovietų Sąjungą formulę...

Pabaiga

pasikalbėti, daugiau susidraugauti, bet ar šie tikslai, be sąiko geriant, pasiekiami? Priešingai.

Jeigu valgant šeiminkai pradėtų skaičiuoti svečių kąnius ir žiūrėti, ar jie pakankamai didelį gabalą atkando, ar gerai sukramtė, tai būtų tikrai nemandagu, bet kai kalba eina apie gėrimą, tai panašus šeiminkų elgesys laikomas vaišingumu. Juk argi tokiuose baliukuose uoliai "neprižiūrims", kiek išgerta, ar pakankamai pripilta, ar išgerta iki dugno, ar geriamas to, o ne kito ir t.t.? Svečias čia tampa žiauriai kankinamu belaisviu.

Argi, norint savo draugus pamylėti, nėra kito būdo, kaip tik alkoholiu nugirdyti? Argi kartais nebūtų galima juos pasikviesti drauge nuvažiuoti į teatrą, į paplūdybę, ar šiaip kur nors į gamtą, o paskui parvažiuojant užsukti į gerą restoranuką ir pasivaikinti? Žinoma, galima ir parsivežus į savo namus pavaišinti, bet tiek ten, tiek čia reikėtų pasitenkinti tik vienu kitu stiklu gero vyno ar kito gėrimo "apetitui sužadinti", o ne pilti įvairių rūšių alkoholį stiklas po stiklo, lyg į kokią kiaurą statinę.

Bet dar viena pastaba prie visa to, kas pasakyta. Šioje srityje, kaip ir daugelyje kitų, mes laikomės dvigubo standarto: tėvams viskas galima, o vaikams — nieko. Suaugusieji gali gerti, kiek nori, kada tik nori ir ko tik nori, o vaikai, bent iki dvidešimt vienerių metų, laikomi kaip galima toliau net nuo stikliuko vyno. O juk nuo amžių žinoma, kad uždraustas vaisius visuomet skanesnis. Atrodo, kad pietų kraštuose, kur į vyną žiūrims ne kaip į priemonę pasigerti, bet kaip į dalį maisto, šios problemos nėra. Pvz., Italijoje, kai šeima susėda prie stalo, leidžiama valgant šiek tiek gerti vyno ir vaikams. Ir skautai, eidami į iškylas, nešasi ne tik spaghetti ar kito maisto, bet ir trupučiuką vyno. Niekas dėl to nesijaddina, nelaiško nusikaltimu ir nemato jokių problemų, nes tai yra kasdieninis, savaimis suprantamas dalykas.

Ar nereikėtų ir mums trupučiuką pagaltoti, gal šį tą pakeisti, ypač vengiant to dvigubo standarto? ...

"Laiškai Lietuviams"

SKAITYK IR PLATINK

"MŪSŲ LIETUVA"

PARDUODAMAS
ŽODYNAS
DICIONÁRIO
PORTUGUÊS-LITUANO
Kreiptis į Šv. Kazimiero parapiją,
R. Juatindiba, 28, tel. 273-0338

NAUJOS ORIENTACIJOS KONGRESAS

dr. O. Gustainienė (iš Kanados), sekretoriais — M. Bankaitytė, I. Čuplinskaitė (iš Kanados), G. Liulevičius. Taip pat buvo sudarytos komisijos: mandatų bei vado rinkimų ir rezoliucijų. Pirmininkaujantis A. Barzdukas supažindino su kongreso taisyklėmis ir tuo baigė įžanginę iškilmės dalį.

"Ateitininkija kryžkelėje"

Šia tema paskaitą skaitė kun. dr. V. Cukuras, ilgus metus profesoriavęs amerikiečių kolegijoje, nuo seno dalyvaujantis ateitininkų veikloje ir tapęs Federacijos dvasios vadu po kun. St. Ylos mirties.

Savo paskaitoje kalbėtojas priminė, kad ateitininkai yra piligrimai, keliaujantys jau 75-rius metus. Pasiekus kryžkelę, jiems tenka sustoti ir patikrinti kelionės kryptį bei prasmę. Tokių kryžkelių yra buvę ir praeityje. Dabartinę kryžkelę sudaro senieji principai ir naujos gyvenimo sąlygos išsivijoje. Principai nesikeičia, bet jų pritaikymas dabarčiai nuolat keičiasi. Iki šiol ateitininkija gyveno daugiausia tradiciniuose organizacijų rėmuose, žvelgdama į praeities laimėjimus, per mažai dėmesio kreipdama į naujas sąlygas, kuriose formuojamos naujos kartos. Ateitininkija, gimusi Rusijos carų laikais ryžosi kovoti prieš tuometinį ateizmą, nihilizmą, stiprinti tautinį atgimimą ir pasukti lietuvių tautos gyvenimą krikščioniškąja V. Europos linkme. Dabar Lietuvai grėsia ateistinis komunizmas, rusinimas ir vergijos letena, o išsivijoje lietuviams tenka susidurti su humanistiniu sekuliarizmu bei kitomis ideologinėmis srovėmis ir nutaustymo problema. Pvz. jaunimui labai aktuali identiteto problema.

Turint galvoje jaunąsias kartas ir tenka planuoti ateities veiklą, neatsisakant pagrindinių savo principų. Ateitininkų būriai turi tapti krikščioniškai lietuviškais židiniais, kurių ateities vizijoje spindi rezurekcinis Kristus, reiškiantis ir Lietuvos pergalę. Pajudėti ta linkme skatina ir netolima Lietuvos krikščionybės sukaktis.

Tokias mintis išsamioje paskaitoje dėstė kun. dr. V. Cukuras. Tos mintys buvo svarstomos atskiruose sąjungų posėdžiuose.

MIŠIOS

už a. a. **POVILA BUITVYDĄ**

antrųjų mirties metinių proga bus atlaikytos sekmadienį, spalio 16 dieną, 16 val. šv. Vincento Pauliečio bažnyčioje, Moinho Velho.

Giminės, draugai ir pažįstami prašomi dalyvauti.
Magdalena Buitvydienė ir šeima

Naujas vadas

Ateitininkų federaciją sudaro keturios sąjungos, turinčios atskiras savo valdybas. Jas visas jungia federacijos taryba su savo pirmininku, o organizacijos viršūnėje stovi visų renkamas federacijos vadas. Jais yra buvę: prof. Pr. Dovydaitis, prof. St. Šalkauskis, prof. K. Pakštas, dr. A. Damušis, prof. S. Sužiedėlis, Dr. J. Grinius, prof. J. Pikūnas, dr. P. Kisielius, J. Laučka, dr. K. Pemkus. Pastarasis, nebaigęs savo kadencijos, pasitraukė iš pareigų prieš pat kongresą. Oficialiai nebuvo skelbiama kodėl taip atsitiko, bet iš patikimų šaltinių patirta, kad tai įvyko ne dėl principinių dalykų, bet dėl nuomonių skirtumų praktinės veiklos klausimais. Pasitraukusio vieton slaptu balsavimu buvo išrinktas ligšiolinis federacijos tarybos pirm. Juozas Polikaitis, gavęs daugiau balsų už antrąjį kandidatą Pilypą Narutį.

Rinkimo komisiją sudarė: pirm. dr. A. Norvilas, G. Čepaitis, J. Kuprys. Buvo pasiūlyta, kad balsuotų visi kongreso dalyviai, nes federacijos vado pozicija yra visiems reikšminga, bet posėdžiui pirmininkaujantis Kleiza išaiškino, kad to neleidžia daryti federacijos konstitucija ir organizacinės taisyklės. Balsavo tik atstovai, kurių buvo per 120.

Krikščionybė ir marksizmas

Popietiniame posėdyje po naujo vado rinkimų scenoje pasirodė prof. dr. Kęstutis Skrupskelis su tema: "Krikščionybės ir marksizmo konfrontacija" (taip įrašyta kongreso leidinyje). Jis pradėjo vaizdu iš Putino romano "Sukilėliai", kuriame vaizduojamas sukilėlis kun. Mackevičius, kovojęs liaudies pusėje ir reikalavęs socialinių reformų. Tų reformų aktualumas Europoje pa-

didėjęs XIX š. iškilus pramonei. Šioje srityje anksčiau už kitus pasižymėjo Marksas su savo idėjomis. Katalikų Bendrijos vadovybė į socialinę sritį atkreipė dėmesį žymiai vėliau. Dėl to idėjinė kova buvo sunki. Daug darbininkų nuėjo į socialistinį sąjūdį. JAV-se K. Bendrija neteko apie 15 mil. ateivių.

Dabartiniu metu krikščionybės ir marksizmo konfrontacija aštria forma reiškiasi ypač P. Amerikoje, kur pramonės nešama revoliucija tik prasideda. Ten krikščionys stengiasi atlaikyti savo pozicijas, kovodami už liaudies gerovę. Tam tikslui yra sukurta vadinamoji "išlaisvinimo teologija", kuri, kovodama su marksizmu, neišvengia marksistinės įtakos ir priekaištų iš krikščioniškų sluoksnių bei Vatikano.

Ir aplamai dabartinė krikščionybė gerai mato socialinio pobūdžio problemas stengiasi jas suprasti ir spręsti krikščioniškų principų šviesoje. Prievartinė revoliucija jai nepriimtina, nes veda į diktatūrinę santvarką, skriaudžiamos liaudies pavergimą. Priimtina socialinė demokratija respektuojanti žmogaus laisvę, socialinį teisingumą visiems ir krikščioniškus principus. Toks turėtų būti ir ateitininkų kelias.

Šios mintys buvo svarstomos atskiruose sąjungų posėdžiuose. Sendraugių posėdyje, kuriam vadovavo dr. A. Damušis, iškeltos mintys rado gyvą atgarsį. Kai kurie kalbėtojai marksizmą vadino barbarybe, neverta kultūros vado (Č Masaitis). Plačiau buvo iškelta ir išlaisvinimo teologija, kurią plačiai gvildena prof. A. Maceina "Tėviškės Žiburiuose" Deja, paskaitos autorius negalėjo dalyvauti diskusijoje ir duoti papildomų paaiškinimų. (Bus daugiau)

CURSO AUXILIAR DE ENFERMAGEM DO TRABALHO

Curso de especialização destinado a Auxiliares de Enfermagem já formados, promovido pela Cruz Vermelha em convênio com a Fundacentro

Matriculas abertas: de 02 a 30 de Setembro
Início do Curso: 07 de Outubro
Duração: 45 dias letivos
Horário das aulas: de 2a. a sábado das 8 às 12 hrs.

Maiores informações e matrículas das 8 às 17 horas de 2a. a 6a. feira na secretaria da escola, à Av. Moreira Guimarães, 699 — Indianópolis — Telefone 543-3211 — Ramal 129.

Geriausia dovana:

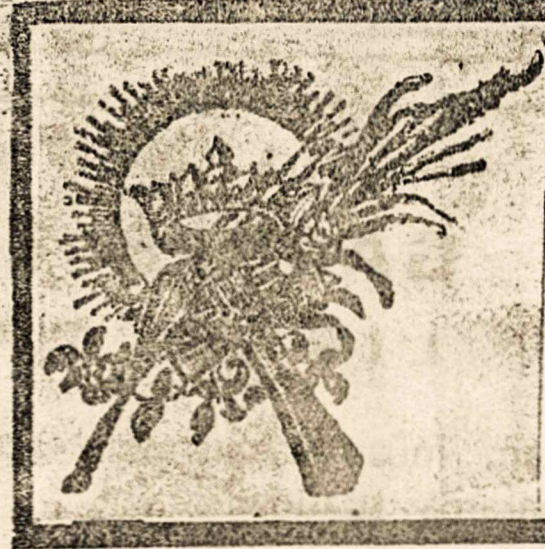
GIMTADIENIŲ VARDINIŲ METINIŲ PROGA

UŽSAKYKITE "MŪSŲ LIETUVĄ"

GIMINĖMS — DRAUGAMS — PAŽĪSTAMIEMS

Šią brangią dovaną jie prisimins 50 kartų — visus metus

MŪSŲ ŽINIOS

Halina Mošinskienė

"IR ŠVIESA IR TIESA MŪS
ŽINGSNIUS TELYDI..."

Kartoju širdyje tuos brangius žodžius — visada juos išsinešu pabendravusi su lietuviais, ar tai pramogoje, ar bendrame susirūpinime išlaikyti lietuviybę Brazilijoje. Tad ir šis bei tas liks šiandieną pasiskaityti, kai gi veikia L. Bendruomenės Švietimo komisija susėdusi prie stalo: Jonas ir Vera Tatarūnai, Eugenija ir Vyt. Bacevičiai, kun. Pr. Gavėnas, kun. Petras Rukšys, Alf. Petraitis ir H. Mošinskienė, gi turėjome svečia ir Arvydą Žygą iš JAV-ių, kuriam gal buvo įdomu ir naudinga susipažinti su "lietuviškos mokyklos" reikalais S. Paulyje.

Posėdis įvyko 12.IX.1985 m. Šv. Kazimiero parapijos patalpose. Numatyta svarstyti liet "šeštadieninės" mokyklos steigimas, S. Paulo ribose.

Kun. P. Rukšys painformavo išsamiai apie liet. kalbos kursą per korespondenciją, kurio pradininkas — iniciatorius yra inž. Alf. Petraitis. Šis kursas turi savo žinioje įsirašiusių 130 mokinių ne vien S. Paulyje, bet ateina laiškais iš Paranos, Sta. Catarina, Urugvajaus, Venesuelos ir kt. kraštų. Jis yra pritaikintas portugalų, ispanų ir anglų kalba savo pamokomis įkalbėtomis juostelėse ir skaidrėse. Kiekviena pamoka tęsiasi 22 min. juostelėje. Priede yra ir knygutės. Ne visi mokiniai tęsia šį kursą, o visus patikrinti ir jo pasisekimu rūpintis nėra įmanoma vienam asmeniui, šiuo atveju kun. P. Rukšui, kuris visą "M.L." savaitraštį "neša" savo jėgomis — Reikia talkos, geros valios lietuvių. Čia ir mūsų "pensininkams", kurie nežino ar net nustebus apie tai sužinoję. Kodėl? — Nes kas darbuojasi savo idealo srityje stengiasi pats vienas, likęs "užnugaryje" vykdyti savo siekius, lyg "savo turta saugodamas". Išneši viešumon? Tave sutrins, pervažiuos, kaip "volu per aksfaltą" — dar gausi labai "malonių pastačių" — bet lieki vienišas ir darai ką pajėgi. Bet mes tikimės, kad ne taip lengvai palaidojama žmogaus iniciatyva ir darbas kols jis gyvas. Tokiam darbui reikalinga steigti L. Bendruomenėje drauge su Šv. Kazimiero parapijos iniciatyva. "L. Brazilijos Švietimo Fondas".

ATA

ANTANUI BALTUŠIUI

tragiškai mirus

reiškiame gilią užuojautą tėvams ir giminėms šioje skausmo valandoje.

Brazilijos Lietuvių Jaunimo
Sąjungos Valdyba

Čia, gal visų skaitytojų nuostabai. Buvo svarstomas ir Liet. Portugalų ir port.- lietuvių kalbos žodyno pakartotinis leidimas, nes išleistas jau išsibaigė.

Nutarta pakartoti senąjį leidimą su pataisomis vienoje knygoje ir jį išleisti bent iki 1986 m. vasario 16 d. — Kieno lėšomis? — Lietuvių Brazilijos visuomenės, visų tų, kuriems brangi jų šeimos lietuvių kalba. Jei statome savo praečiai atžymėti Laisvės Paminklą, tuo pačiu kiekvieno širdyje turi išlikti ir lietuvių kalba šeimoje, lietuvių spauda ir visos tradicijos.

Lietuva išliko gyva ne savo paminklais, pilimis, bažnyčiomis, bet savo kalba, pačia seniausia ir gražiausia bei turtingiausia prokalbe, kuria kiekvienas gali didžiutis daugiau negu etruskai savo aukso išdirbiniais muziejuose. Nes mes — esame gyva tauta.

L. Bendruomenės Valdybos pirm. Jonas Tatarūnas savo pranešime pabrėžė, kad į siųstas anketas teatsakė tie, kuriems jos buvo asmeniškai įteiktos, negauta nei vieno atsakymo korespondencija siūsta per "M. Lietuvą" — Taigi matome aiškiai, tą abejingumą lietuvių ateivių, lietuvių kalbos atveju. Iš 60 anketų, daugumoje jaunimas pasisakė norįs mokytis lietuvių kalbos. Kur? — Vila Zelinoje.

Tuo pačiu L. Bendruomenė dabar suras ten patalpas ir artume gyvenančius mokytojus. Šiuo reikalu bus šaukiamas susirinkimas tėvų ir mokytojų, galutinam mokyklos steigimui ir kt. reikalą apsprendimui, jau V. Zelinoje globoje Juozo Šeškevičiaus?

PUC universiteto testinumas paliktas metų užbaigos apsvartymui.

Labai naudingų ir svarbių patarimų davė mums Arvydas Žygas savo patirtimi iš JAV-ių švietimo liet. mokyklose aplinkos.

**AUKA PRISIDĖK PRIE LIETUVIŠKOS
SPAUDOS IŠLAIKYMO**

**KULTŪRINIS KAZIMIERINIS FONDAS —
FUNDO CULTURAL CASIMIRIANO**

1. Kazimierinių Metų Ruošos komitetas	Cr. 1.000.000
2. N. N. Poeto Venancijaus Ališo atminčiai	Cr. 5.000.000
3. Šv. Kazimiero p-ja T. Jono Bružiko, SJ, atminčiai	Cr. 1.000.000

ŽVELGIANT Į 1987 METUS

Kaip mums daryti
Dievo darbus? (Jn 6, 24-35)

Vėl girdime, kaip Dievas parūpina žmones: prisimename žydų tautą, pamaitintą kelionėje per dykumą, grįžtame prie įvykių po stebuklingo duonos padauginimo?

Kristaus padarytas duonos padauginimo stebuklas sužavėjo žmones. Padidėjo Kristaus šalininkų ir sekėjų būrys. Nieko nuostabaus. Ir dabar duonos padauginimas sukeltų efektą. Tačiau Kristus nepatenkintas: "Jūs ieškote manęs ne todėl, kad esate matę stebuklą, bet kad prisivalgėte duonos iki soties".

Mes buvome pakrikštyti, tėvai davė mums tai, ko reikia pradėti katalikišką gyvenimą, tačiau tai dar nėra pakankamas motyvas ištikimam likti Kristui per visą gyvenimą. Praktika rodo, kad nemaža dalis tikinčiųjų iš tikrųjų ieško gilesnių savo tikėjimo priežasčių ir ne kartą sutrinka, jų nesuradę. To rezultatas — nutolimas, traukimas nuo Dievo.

Ko iš mūsų nori Dievas? Kokią krikščionybę jis nori matyti savo sekėjų asmenyje? Į tai aiškiai atsako pats Kristus. Jis nori, kad mes jį ieškotume dėl dvasinių stebuklų ir visų Apvaizdos darbų prasmės. Kad įvertintume juos kaip ženklus patvirtinančius jo pasiuntinybę.

Dabartiniai ženklai Bažnyčioje — tai tie asmenys, kurie pasiaukoja Dievo garbei, negailėdami savęs, kurie rūpinasi padaryti pasaulį geresnį, gražesnį ir šventesnį ir patys išlieka tyri pagundų sukuriuose. Juos paprastai vadiname šventaisiais, nors šis žodis ne vienam atrodo pasenęs. Galime sakyti kitaip — tai žmonės, kurie eina per gyvenimą su Dievu širdyje. Kiekvienas iš mūsų gali būti tokiu Dievo nešėju, kiekvienas gali būti ženklu, liūdidančiu šiame pasaulyje Kristų. Svarbu, kad tai darytume ne dėl kokio išskaičiavimo, kad visų mūsų rūpestis būtų: išganyti ne vien save.

- 1) Kokiais sekėjais Kristus nepatenkintas?
- 2) Ar įžvelgiame Dievo darbų dvasinę prasmę?
- 3) Ar negalėčiau ir aš būti Dievo ženklu pasaulyje? — K. A. G.

MŪSŲ ŽINIOS

DĒMESIO

Rugsėjo mėn. 29 d. Sekmadienį ryto, lygiai 8:30 val. ryto įvyks labai svarbi paskaita apie Lietuvos dabartinius kankinius, kurie yra kalėjime, ištremiti į Sibirą dėl Lietuvos Katalikų Bažnyčios kronikos ir žmogaus teisių gynimo Lietuvoje. Paskaita bus V. Zelinos Šv. Juozapo parapijos salėje, prašome nevéluoti. Ši paskaita yra visiems svarbi, nes bus pateikta netik pati naujausia informacija apie Lietuvos disidentinį judėjimą, bet ir paaiškinta kaip mes galime padėti Lietuvos kankiniams. Paskaitą skaitys Arvydas Žygas.

LIETUVIAI TAUTŲ FESTIVALY

Brazilijos Japonų Kultūros Draugija išsiuntinėjo pakvietimą dalyvauti XIX Tarptautiniam Folkloro-Šokių Festivaly, kuris bus Rua São Joaquim 381, Bairro da Liberdade, São Paule, rugsėjo 29 (sekmadienį). Pradžia 16 val.

Festivaly atstovaujamos šios tautos: Vokietija, Italija, Japonija, Ukraina, Lietuva, Vengrija, Rusija, Lenkija, Libanas, Portugalija, Ispanija.

"NEMUNAS" BIBLINĖJ SAVAITĖJ

São Paulo "Biblijos Studijų Lyga" kasmet rengia Biblijos Savaitę. "Savaitėj" kasdien vyksta įvairios paskaitos biblinėm temom. Tačiau prisistato ir įvairių tautybių bei institucijų folkloriniai vienetai su trumpais vaidinimais, deklamacijom, dainom-giesmėm, išraiškos deklamacijom. Vienas jų – kurčių ir nebylių instituto auklėtiniai, kurie kūno išraiškom inscenizuoja Evangelijoje atpasakotą "Ephphata" – kurčio nebylio pagydymą.

Vieną vakarą, rugsėjo 25, Savaitės programoj dalyvauja ir lietuvių NEMUNAS. Pakvietime rašoma, kad tai lietuvių tautinių šokių ansamblis, kuris išpildys tautinių šokių ir dainų, primindami savo tolimos Tėvynės - Lietuvos ilgą amžių tradicijas. "Tai jaunimas, kuris saugo savo tėvų kalbą, papročius ir kultūrinės, tautinės bei religines tradicijas".

Ansamblui vadovauja Silvia Bendoraitis Machado. Programa bus rugsėjo 25 d., 20 val., Colégio Sion salėje, Av. Higienópolis, 901.

PARDUODAME

AUTOMOBILIAMS

LIPINĖLIUS – Adesivos
SKYDELIOUS su grandinėmis
Chaveiros com emblema Vytis.

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJŲ

Šio "ML" numerio GARBĖS LEIDĖJAS LIUDAS RALICKAS

Mielam mūsų savaitraščio skaitytojui širdingai dėkojame už paramą spaudai.

ML redakcija ir administracija

PAVASARIO ŠVĖNTĖ LITUANIKOJE

Spalio (outubro) 13 dieną, sekmadienį

Churrasco, Karalaitės rinkimai, šokiai

Rezervuokite vietas – Tel. 216-7880 – A. Rudys

63-7344 – J. Tatarūnas

Rengia: Brazilijos Lietuvių Bendruomenė

KUN. URBAITIS VENEZUELOJ

Nuvykęs prieš dvi savaites, pagaliau surado laiko nors kiek parašyti iš Venezuelos.

Pirmiausia apie ligonį kun. Ant. Perkumą. Ligonis slaugomas ir prižiūrimas Karako saleziečių provincijos centriniuose namuose. "Jis dieną naktį prižiūrimas – čia nieko netrūksta". Tik pats ligonis, negalėdamas nei lovoj pasijudinti vienas, lyg skundžiasi: "Aš nežinau kas dedasi su manimi... Gydytojai mane apleidė... Klinikoj girdėjau kalbant apie vėžio pavojų... Mirti, žinau, reikės anksčiau ar vėliau... Tebūnie Dievo valia".

Negailėstingas vėžys graužia ligonio plaučius, kepenis. Neutrūksta lankytojų (dažnai užėina net vienas ar kitas vyskupas salezietis, buvę jo auklėtiniai). Ypač džiaugiasi, kad sanpauliečiai jo neužmiršta.

Tad jis ir pasiveda mūsų prisiminimui, ypač maldoje.

VEIKLOS KALENDORIUS

Spalio 13 : Pavasario šventė Litanikoj (BLB)
Spalio.... Spaudos diena
Lapkričio 10: BLSąjungos įsteigimo minėjimas
Gruodžio 31: Naujųjų Metų Sutikimas Sąjungoj.

PARDUODAMAS

LITUANIKOJE vienas sklypas
ar du sklypai kartu.

Kreiptis į V. Tubelį – Tel.273-2700

MŪSŲ MIRUSIEJI

MIRĖ ANTANAS BALTUŠIS

Nemuno dalyvis, ANTANAS BALTUŠIS, mirė šio mėn. 22 dieną. Sužeistas motociklo nelaimėje, išgulėjo vieną savaitę ligoninėje, bet nepavyko išsigelbėti.

Buvo labai draugiškas, linksmo būdo. Dalyvavo užpraeitoje Tautinių Šokių šventėje, Čikagoje.

Laidotuvėse dalyvavo be giminių ir pažįstamų, didelis būrys jaunimo. Buvo palaidotas su tautiniais rūbais. Su dideliu susijaudinimu, jaunimo iniciatyva, laidojant, prie karsto, sugiedojo susikauptą, Lietuvos Himną.

Septintos dienos mišios bus ateinanti pirmadienį, V. Zelinos bažnyčioje, 20 val.

MŪSŲ LIETUVOS PRENUMERATĄ GALIMA UŽSIMOKĖTI TAIP PAT V. ZELINOS PARAPIJOS KLEBONIJOJ